

MIRCEA FULGER, DEOCAMDATĂ ÎN POSESIA MEDALIEI DE BRONZ

Turneul olimpic de box continuă pe ringul de la „Memorial Sports Arena” din Los Angeles. După 11 zile de întreceri, timp în care au avut loc aproape 300 de meciuri, joi se vor desfășura „semifinalele”. Din cei 359 de boxeri care s-au alinați la start, în această fază a competiției au mai rămas doar 48. Printre aceștia, continuă cursa și românul **Mircea Fulger**. În ultima reușită, Fulger a reușit o nouă victorie, deosebit de prețioasă, care i-a adus calificarea în semifinale, asigurându-i — deocamdată — un loc pe treapta de... bronz a podiumului de premiere și dându-i posibilitatea să lupte, în continuare, pentru calificare în finale. Boxind la valoarea sa, atent, întrebându-și cu maximă eficiență directele de întipărire, **Mircea Fulger** s-a impus cu claritate și în fața lui **Loffi Belkir** (Tunisia). Sportiv curajos, Belkir a încercat să atace în repetate rânduri, dar experiența și superioritatea tehnică a

boxerului român și-au spus cuvântul de fiecare dată. Fulger a punctat în fiecare repriză, făcându-l pe adversarul său să treacă adesea prin momente grele. În această situație, juriul nu a avut nici o problemă: **învăgător la puncte, cu o decizie de 5-0, Fulger**. „Bronz” asigurată. El va încerca joi să-l transforme în „argint”. În semifinale Fulger îl va întâlni pe **Dhawss Umponmaha** (Thailandă). „Semigreul” nostru **Georgică Donici** a ratat calificarea în semifinale. Adversarul său, iugoslavul **Anton Josipovici**, s-a dovedit a fi mai rapid în acțiuni, mai mobil. La atacurile prin surprindere ale acestuia, Donici nu a răspuns prompt cu directa de stînga, așa cum a făcut-o până acum, ratînd multe lovituri și, în final, lăsîndu-i victoria la puncte sportivului iugoslav, care a meritat calificarea în semifinale.

După „semifinalele” de joi, pugiliștii calificați în finale

vor avea vineri o binemerită zi de odihnă, după care, sîmbătă, își vor disputa cele 12 medalii olimpice de aur. Sperăm că printre cei 24 de finalisti se va afla și reprezentantul nostru, **Mircea Fulger**.

În plin efort, halterofilul Vasile Groapă, medaliat cu argint la cat. grea-uoară
Laserfoto: A.P. — AGERPRES

MIRCEA FRĂȚICĂ, „BRONZ”

(Urmare din pag. 1)

substanțial de 5 puncte (yuko). În final, victorie la puncte pentru **Mircea Frățică**. A urmat partida pentru primul loc în grupă, cu **Jorge L. Bonnet** (Porto Rico). Cu un atac viguros, **Mircea Frățică** a reușit o aplaudată victorie prin ippon, clasîndu-se pe primul loc în grupa sa, după care avea să-l întâlnească pe învingătorul celeilalte grupe, **Frank Wieneke** (R.F. Germania). Meci extrem de dificil pentru sportivul român. Întîlnirea a fost aprigă, cu atacuri de o parte și de alta. La gongul final, rezultatul a fost egal. Arbitrii au acordat decizia de învingă-

tor prin yusel-gachi (superioritate tehnică) lui **Wieneke**. Lui **Mircea Frățică** i-a rămas, totuși, șansa de a lupta în semifinale pentru medalia de bronz. Și de astă-dată avea însă un meci foarte greu, cu japonezul **Hiromitsu Takano**. Luptînd cu dăruire și ambiție, **Mircea Frățică** a obținut victoria la puncte (koka) și, totodată, medalia de bronz. În finala pentru locurile 1-2, **Frank Wieneke** l-a învins prin ippon pe multiplul campion mondial și european, englezul **Neil Adams**.

Vineri își va încerca șansele și cel de al treilea judoka român, **Mihai Cloc**, la categoria grea.

TOATE ECHIPAJELE ROMÂNEȘTI ÎN FINALE ȘI SEMIFINALE LA CAIAC-CANOE

(Urmare din pag. 1)

tactic, nu au optat pentru păstrarea forțelor în etapele superioare ale acestei mari competiții, știind că — oricum — primele trei echipaje din serie se califică în semifinale sau finale. Astfel, la canoe simplu, **Costică Olaru** s-a clasat pe locul 2 în seria a II-a (4:15,36), după **Henning Jokobsen** (Danemarca) 4:14,59 și înaintea lui **Bruce Merritt** (S.U.A.) 4:22,59 — toți calificați în finală. Din prima serie vor evolua în finală: **Ulrich Eiche** (R.F.G.) 4:10,10, **Larry Cain** (Canada) 4:20,10, **Timo Gronlund** (Finlanda) 4:20,39.

La caiac simplu, **Vasile Diba** a ocupat locul 3 în seria I (3:57,95), calificîndu-se în semifinalele de astăzi, împreună cu **Philippe Boccara** (Franța) 3:53,51 și **Kalle Sundqvist** (Suedia) 3:56,86. Din celelalte serii au mai obținut calificarea **Alan Thompson** (Noua Zeelandă), **Stephen Jackson** (Anglia), **Peter Genders** (Australia) — seria a II-a, **Milan Janic** (Iugoslavia), **Greg Barton** (S.U.A.), **Einar Rasmussen** (Norvegia).

Occupînd locul 5 în seria a II-a a probei de caiac dublu, echipajul **Alexandru Dulău, Ion Geantă** a trebuit să ia startul și în recalificări unde venind — de data aceasta — pe poziția a doua, s-a calificat în semifinale.

În proba de K4, campionii nostri mondiali de anul trecut, de la Tampere — **Angelin Velea, Ionel Lețcaș, Ionel Constantin, Nicolae Fedosei** — au ocupat locul 2 în seria I (3:06,97), calificîndu-se în semifinale, alături de **Noua Zeelandă** (3:05,99, pe primul loc în această serie) și **R.F.G.** (3:07,30, locul 3). Din seria a doua s-au mai calificat în semifinale, **Franța** 3:06,57, **Australia** 3:08,32, **Suedia** 3:08,33.

O FRUMOASĂ PERFORMANȚĂ A FLORETISTELOR NOASTRE...

(Urmare din pag. 1)

ci numai în săli mici, pentru obișnuința acestui sport de precizie și rezistență nervoasă. La Long Beach — teatru mare, scenă mare. Pe scenă, oficialii federației internaționale și membrii juriului, primii — în haine de culoare închisă cu papion negru, arbitrii — în haine galbene, planșa scrimerilor — albastră, fundalul scenei — portocaliu, cortina — mov, sala — cu fotoliile de culoare vișinie. În sală, cel mai mare număr de spectatori care au fost vreodată la scrimă. După cum se știe, la orice sport care figurează în programul J.O., locurile sînt vindute cu mult timp înainte. Comitetul de Organizare al acestei Olimpiade a anunțat că pînă luni au asistat la întreceri 3 400 000 de spectatori. Pe afară, marți, la Long Beach, sute de amatori ne arătau scris pe hirtii corespondenților românescului „N-aveți un bilet în plus?”.

Si au apărut pe scenă cele două echipe, cu fiecare floretistă prezentată individual, cu aplauze. A început meciul, floretistă cu floretistă. Care dintre echipe va realiza prima victorie va învinge. Surpriza pe tabloul electronic: nu apare numele **Elisabetei Guzzanu** în formația României! Ce s-a întîmplat oare? În meciul cu Franța ea nu realizase decît o victorie. Și a început meciul, **Rozalia Oros** cu **Zitta Funkenbauer**. Cine va ajunge prima la 5 tuse date va învinge. **Rozalia** realizează 5-4, deci 1-0 în meciul care durează pînă cînd o echipă își adjudecă 9 victorii. Urmează egalarea (1-1), pierde **Marcela Zsak** la **Cornelia Hanisch** — fosta campioană mondială, apoi egalează **Veber** pentru **România** (2-2). **Oros** ridică scorul la 3-2, din nou egalare (3-3) și de la acest scor floretistele vest-germane se detașează la 5-3. În echipa României este introdusă **Elisabeta Guzzanu**. Ea schioapătă. Suferă de o entorsă. Nu reușește primul ei salt (4-7) și nici ultimul (5-9), cu care echipa R. F. Germania intră în posesia titlului olimpic. O finală pierdută ușor, dacă avem în vedere că, aproape în fiecare asalt, fetele noastre au condus la început, dar la 5 tuse au ajuns mai des adversarele. În afara **Rozaliei Oros** — cu 3 victorii, **Aurora Dan** și **Marcela Zsak** au obținut doar cîte o victorie, iar **Elisabeta Guzzanu** a tras accidentată. Așadar, o evoluție, în general, sub posibilitățile formației noastre. Dar și așa, locul al doilea în

scrima olimpică în acest an 1984 este o performanță valoroasă, ceremonia de premiere, ca în toate aceste zile, de cînd sportivii noștri culeg medalii de aur, argint și bronz, constituind o satisfacție deosebită pentru sportul românesc, care este „prinsă” și ea în clasamentul pe medalii.

Reîntorși tirziu, spre miezul nopții, la Los Angeles, aflăm că **Ștefan Tașnadi**, halterofilul nostru solid, viguros, plin de optimism, a reușit să cucerească și el medalia de argint.

Deci, după a zecea zi de întreceri olimpice, delegația României, cu 16 medalii de aur, 12 de argint și 8 de bronz, total de 36 de medalii, se menține pe locul al 2-lea în clasamentul general neoficial pe națiuni, după echipa Statelor Unite și urmată de cea a R. P. Chineze.

Pînă duminică, echipa României poate să-și păstreze poziția, cu aportul sportivilor care mai sînt în competiție, ceea ce va însemna un remarcabil succes al sportului românesc la Jocurile Olimpice de la Los Angeles.

Caleidoscop: CITIUS — ALTIUS — FORTIUS

După ce în anul 394 e.n. împăratul roman **Teodosiu I**, a dat edictul de suprimare a Jocurilor Olimpice, socotite ca o manifestare păgînă, peste legendarele competiții sportive ale antichității s-a așternut colbul uitării. După 291 de ediții marea întrecere a fost suprimată.

La 25 noiembrie 1894, în cursul unei conferințe la Sorbona, un tînar francez, **Pierre de Coubertin**, a pronunțat prima oară în public aceste cuvinte: „Restabilirea Jocurilor Olimpice”. După doi ani, la 23 iunie, tot în marea aulă a Sorbonel, în prezența a 2000 de invitați, între care și unii de peste hotarele Franței, propunerea de restabilire a J.O. a fost adoptată și a fost creat Comitetul Internațional Olimpic. Acest organism are ca sarcini: a) Să asigure celebrarea regulată, la fiecare patru ani, a Jocurilor; b) Să facă Jocurile mereu mai demne de glorioasă lor istorie și de nobilul ideal din care Coubertin și colaboratorii săi s-au inspirat pentru a le reînvia; c) Să orienteze și să mențină sportul amator pe calea cea mai bună, încurajînd și consolidînd prietenia între sportivii tuturor țărilor etc.

Președinți al C.I.O. au fost: **Demetrios Vikelas** (Grecia) 1894—1896, **Pierre de Coubertin** (Franța) 1896—1925, **Henri de Baillet-Latour** (Belgia) 1925—1942, **Siegfried Edström** (Suedia) 1946—1952, **Avery Brundage** (S.U.A.) 1952—1972, **Lord Killanin** (Irlanda) 1972—1980, **Juan Antonio Samaranch** (Spania) din 1980.

În Grecia antică, o flacără ardea pe toată durata Jocurilor, pe altarul lui Zeus. În onoarea căruia erau organizate competițiile. La Amsterdam, în 1928, flacăra o-

limpică a fost aprinsă din nou. Ea a ars într-o cupă uriașă construită la intrarea în stadion. Flacăra a fost aprinsă și în 1932, la Los Angeles, dar în 1936 pentru prima oară, aceasta a fost aprinsă, printr-un sistem de oglinzi, chiar în Peloponez, la străvechea Olimpia. În cadrul unui ceremonial, iar apoi o ștafetă cu mijle de schimburi a dus torța olimpică la locul de desfășurare a întrecerilor. La Tokio torța a fost transportată cu un avion special și la fiecare escală au avut loc mari manifestații sportive. La Montreal ea a fost transmisă prin... satelit.

Pe ultimul schimb al ștafetelor cu torța olimpică au alergat: 1948 — **John Mark**, 1952 — **Paavo Nurmi**, 1956 — **Ron Clarke**, 1960 — **Giancarlo Peris**, 1964 — **Yoshinobu Sakai**, 1968 — **Enriqueta Basilio**, 1972 — **Günther Zahn**, 1976 — **Sandra Henderson** și **Stephen Prefontaine**, 1980 — **Serghei Belov**, 1984 — **Rafer Johnson**.

Steagul olimpic a fost creat în 1913, la sugestia lui **Pierre de Coubertin**, dar a fost prezentat public abia în iunie 1914. El a fost înălțat pentru prima oară la 18 martie 1915, la San Francisco, cu ocazia zilei consacrate C.I.O. dar abia în 1920 la Anvers a fluturat oficial, deasupra unui stadion olimpic la o competiție olimpică. Pe fondul său alb sînt înălțate cinci cercuri (albastru galben, negru, verde și roșu) reprezentînd continentele lumii reunite în miscarea olimpică. Nu există nici o țară care să nu aibă cel puțin una din aceste culori pe drapelul său național!

La Anvers, la 14 august 1920, a fost înălțat prima oară steagul olimpic. Tot

„Olimpismul tinde să reunească într-un mînnunchi luminos toate principiile care stau la baza perfecționării omului”.

Pierre de COUBERTIN

atunci, scrimerul belgian **Victor Boia** a rostit pentru prima oară jurămîntul olimpic: „În numele tuturor concurenților promit că ne vom prezenta, la Jocurile Olimpice, concurenți loiali, respectînd regulamentele care le conduc și doritori de a participa într-un spirit cavaleresc pentru gloria sportului și onoarea echipelor noastre”. La edițiile următoare ale Jocurilor au depus jurămîntul olimpic: 1924 — **Geo Andre** (atletism), 1928 — **Henri Denis** (fotbal), 1932 — **George Charles Calnan** (scrimă), 1936 — **Rudolf Ismayr** (halteră), 1948 — **Donald Finlay** (atletism), 1952 — **Heikki Savolainen** (gimnastică), 1956 — **John Landy** (atletism), 1960 — **Adolfo Consolini** (atletism), 1964 — **Takashi Ono** (gimnastică), 1968 — **Pablo Garrido** (atletism), 1972 — **Heldi Schuller** (atletism), 1976 — **Pierre St. Jean** (halteră), 1980 — **Nikolai Andrianov** (gimnastică), 1984 — **Edwin Moses** (atletism).

„Citijs, Altius, Fortius” (Mai repede, mai sus, mai puternic) este creația reverendului **Didon** (1640—1600), de la Arcueil, de lângă Paris, care o avea înscrisă pe fanionul clubului său școlar pe care-l conducea. Coubertin prietenul lui **Didon**, a fost impresionat de această scurtă exprimare a întregii filozofii a sportului și la 23 iunie 1894 a propus să fie adoptată ca deviză olimpică.

Romeo VILARA